

lighed i sin Anvendelse paa Kjøbenhavn, idet der der er samlet saa mange Individer, at man, naar man skulde recurrere til et almindeligt Skøn om Formue og Leilighed, udsætter saa Mangfoldige for Ubillighed, og at Misforholdet da vilde blive saa stor, at det er Regeringens faste Overbeviisning, at en saadan Slaaensammen i en almindelig Indkomststat ikke vilde kunne lade sig gennemføre i Kjøbenhavn. Jeg skal dertil bemærke, at Hovedgrunden, hvorfor mine Formænd i Ministeriet holdt paa den Afskillelse, der nu foreligger, er den, at Erfaringen viser, at i de større Kjøbstadcommuner, hvor Klager ideligt fremkomme, og hvor det synes at ligge for, at den, der har en paaviselig fast Indtægt, og den, der har rentebærende Capitaler, blive aarligt overbebyrdede, der beroe disse Klager for en Deel paa Modsætningen mellem de næringsdrivende Borgere, der igjennem deres Repræsentanter have den største Indflydelse paa Skatteligningen, og dem, der have faste Indtægter og paaviselige Capitaler, men at denne Modsætning netop i denne Lov sjernes derved, at man — ikke indfører Næringsstaten som en ny Skat —, men lader denne Skat bestaae, som det i det Hele er forstandigt at lade gamle Skattebassis'r bestaae og ikke af theoretiske Grunde ombytter dem med nye, om disse end i Theorien i og for sig fra Forst af vare rigtige. Derfor har man opstillet Formuen og de faste Indtægter som en særegen Basis, paa hvilken Byrden af Hjælpestaten fordeelt. Dette, meente man, vilde, især da der er saa megen Indtægt og Dygtighed i de Skatteligningscommissioner i Kjøbenhavn, der til forffjellige Tider have fungeret, for den allerstørste Deel sjerne de Ulemper, som en Formues- og Indtægtsstats Indførelse i hele Kjøbenhavn som en Enhed kunde medføre. Det er iøvrigt bekendt, at endog saa med denne Indskrænkning har der været stor Betænknelighed ved denne Lov, netop fordi man frygter den Ulighed, som dog kan blive tilbage; og denne vilde være i en saadan Grad, dersom man nu paa eengang vilde bringe en Formues- og Leilighedsstat til saa godt som at blive Hovedressourcen i Kjøbenhavn, at en saadan Lov ikke kunde af det nærværende Ministerium ventes tiltraadet.

Lehmann: Jeg vilde kun bringe i Erindring, hvis der skulde være Noget, for hvem det ikke var nærværende, at det ingenlunde i Lovforslaget, og altsaa endnu mindre i Udvalgets Betænkning, er foreslaaet at indføre en Næringsstat, hvilket derimod er Noget, som foreligger, og hvori Udkastet ingen Forandring gjør, hvorimod det vil vise sig, at Udvalget i Henseende til det, som efter min Mening er det eneste vanskelige Spørgsmaal ved den hele Sag, nemlig, hvorledes Næringsstaten skal stille sig til Hjælpestaten, har foreslaaet en Forandring, som jeg troer vil befindes at være en Forbedring. Jeg er ogsaa i den Grad paa det Uklare med, fra hvilket Standpunkt det var, at den sidste ærede Taler angreb enten Loven eller Udvalget, at jeg end ikke drister mig til af hvad han ansøgte at udlede, at han muligen kunde være tilfunds at stille Endringsforslag, der f. Ex. skulde gaae ud paa, at Næringsstaten og Hjælpestaten fuldstømmen skulde slaas sammen. Det vil nemlig erindres, at deri bestod hele Forskjellen imellem det principale og det subsidiaire Forslag, at det første meente at burde ophæve Næringsstaten aldeles og altsaa tilveiebringe hele Dækningen af den ordinaire Fonds Underbalance ved en saadan Nærings- og Hjælpestat. Men jeg skal bemærke, at, naar man er bleven enig, saa er man enig; det kan være et Spørgsmaal, om denne Enighed er tilveiebragt ved en entente cordiale, men tålsfald er Enigheden nu tilstede; og der gives mange Beis, ad hvilke en saadan Enighed kommer tilstede; nu foreligger den. Jeg kan af, hvad den ærede Taler ansøgte, ikke engang udlede, at han vilde foretrække en fuldstændig Ophævelse af Næringsstaten og dens Sammenlægning med Hjælpestaten til en fælles Formues- og Leilighedsstat. Det er ganske vist, at, naar det maa betragtes som givet, at der maa tilveiebringes yderligere Indtægter, da er det første Spørgsmaal, der maa tages under Overveielse: paa hvilken Maade de skulle tilveiebringes, og i den store Ulyst, der viser sig til at gaae ind paa en Formuesstat, selv i den meget indskrænkede Forstand, hvori den fremstiller sig i Lovudkastet, har man blandt andet henvist til, om den ikke f. Ex. kunde til-